

εἰς τοὺς ἀκροατάς· διὰ τῆς φλυαρίας ἔχει τὴν πεποιθήσιν ὅτι μεταδίδει ὑπόληψιν πολυμαθείας ἢ εὐροίας λόγου. *Ἄν ἀπὸ τῶν βουλευτικῶν λόγων τοῦ ἀφαιρεθῶσιν οἱ τίτλοι καὶ αἱ πρὸς τοὺς ὀλίγους φίλους τοῦ κολακευτικαὶ ἀπεραντολογίαι δὲν θὰ ἀπομένῃ ἔλαιον μῆτε διὰ μίαν μωρὰν παρθένον. Τῷ ὄντι *le style c' est l' homme*· διότι ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἂν ἀφαιρέσῃς τοὺς τίτλους καὶ τὰ παράσημα, τὰς φιλοφρονήσεις καὶ τὰς ὑποκλίσεις δὲν μένει ὕλη μῆτε δι' ἓνα *laquais*. Οὐχ ἥττον ἔχει ἐν ἡ δύω προτερήματα· πρῶτον εἶναι ὁ καλλίτερος τῶν Δελιγιανναίων· δευτέρον ἔχει τὴν συνείδησιν ὅτι ἡ φωνὴ αὐτοῦ εἶναι μιαιωτάτη καὶ ἀξιέπαινος ὥντως εἶναι ἡ προσπάθεια ὅπως ἀπαλύνῃ αὐτὴν διὰ σουμάδας.

Φρονοῦσι πολλοὶ ὅτι ἔχει μεγάλην διοικητικὴν πεῖραν· τῷ ὄντι ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶναι ἐντρίβεστατος περὶ τὰς ἐπαρχιακάς ραδιουργίας, ἀλλὰ τίς δὲν ἤθελεν ἀντ' αὐτοῦ καταστῆ ἐντρίβεστατος ὁμοίως μετὰ τὸσαύτην τριβήν; *Ο κ. Βυζάντιος· μάλιστα φρονεῖ ὅτι εἶναι καὶ ἀντιληπτικώτατος, ἀλλὰ διαφωνεῖ ὁ κ. Βαμβᾶς ἐν μέρει καὶ τὸ ζήτημα ἀφήνομεν νὰ λυθῇ ὑπὸ τῆς σοβαρᾶς ταύτης δυάδος. *Ὅταν ἔσχε τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Βερολίνον, ἀνέδειξε τῷ ὄντι ἑκτακτον ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ νὰ φωτογραφηθῇ ἐν ἐπιβαλλούσῃ θέσει μετὰ τοῦ κ. Βράιλα καὶ τοῦ κ. Βλάχου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τῶν ἄλλων. *Ἐπίσης ἐν Βερολίῳ ἐναγωνίως ἐλυπήθη, διότι δὲν κατῴρωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ συνέδριον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, καθότι οὕτως ἀπώλεσε φεῦ! διὰ παντός τὴν εὐκαιρίαν νὰ συμφωτογραφηθῇ μετὰ τῶν αὐτῶν ἐξοχοτήτων, Βίسمαρκ, Γορτζάκωφ, Βήκονσφιλδ κλπ. *Ἐχει τῷ ὄντι εὐφυΐαν εἰς τὸ νὰ ὑποκρίνεται ἑκτακτον ἄνδρα· καὶ ἐπιτυχᾶναι ἀναμφισβητήτως τοῦτο, κοιμώμενος μέχρι τῆς μεσημβρίας καὶ ἐργαζόμενος μέχρι μεσονυκτίου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὅταν τυχὸν ὑπηρετῇ ὡς ὑπουργὸς τὴν Πατρίδα. Εἰς τὴν τοιαύτην φιλοτιμίαν τοῦ ὅπως ἐπιδειχθῇ ὡς ἐξαιρετικὸς ἀνὴρ πρέπει

νὰ ἀποδοθῇ καὶ ἡ πανηγύριος ἐκείνη κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν *καροτσάδα*, ἣν ἐξετέλεσε μετὰ τοῦ κ. Κολοκοτρώνη τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οὗτος ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας μετὰ τὸ πέρας τῶν μακαρίων ἐκείνων ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων.

Ψυχολογικῶς ὁ Θεοδωράκης εἶναι ὁ ἰδανικὸς τύπος τῶν διὰ τῆς κακοηθείας προαγομένων ἀνθρώπων· μικροφιλότιμος μετὰ πανουργίας, μάταιος μέχρις ἀηδίας, ψευδοφιλόφρων μεθ' ὑποκρισίας, πεζότατον πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὑποκρίνεται ὅτι πετᾷ, καρδιά ἐταίρας εἰς σῶμα πιθήκου, ὁ Θεοδωράκης οὐδὲν ἔχει ἱερὸν καὶ ὅσιον κατὰ βῆθος. Ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐπιρροὴν εἶναι προσωρισμένος νὰ ἐξασκήσῃ ἐπὶ τῶν συγχρόνων. *Ο κ. Κουμουνδοῦρος διέφθειρεν δλόκληρον γενεάν, ἀλλ' ὁ Θεοδωράκης μόνος τοῦ διεφθάρη· διότι τὸ θεατρικόν του ἥθος τὸν γέλωτα προκαλεῖ καὶ ὄχι τὴν ἀπομίμησιν· ἔχει ὅλην τὴν πεζότητα τῆς κακοηθείας χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὴν γοητείαν αὐτῆς.

Λέγεται ὅτι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ κ. Ζαΐμη, ἡ ἐν τῇ Βουλῇ θέσις αὐτοῦ ἀνυψώθη· ἂν ἦναι ἀληθές τοῦτο, εἶναι ὅλως σύμπτωμα. *Ὁ Θεοδωράκης οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ ἀναδειχθῇ ὡς κομματάρχης οὐδὲ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐκφραλισμῷ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. *Ὅπως οὐδέποτε ἡ ὅλη του ὑπαρξὶς ἀποτελεῖ ἓνα ἐκ τῶν ἐπονειδίστων ἐκείνων τύπων, οἵτινες δὲν συμβιβάζονται μὲ τὸ μέλλον τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς.

Δὸς του.

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον

ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Η ΧΙΩΝ.

Ι

Καλῶς ἤλθες, κόρη τοῦ Βορρά, γυμνόπεζα χιών, καλῶς ἤλθες καὶ πάλιν· σὲ γνωρίζομεν καὶ μᾶς γνωρίζεις· διότι κατ' ἔτος, ὅπως τὴν Βουλὴν, σὲ βλέπομεν καὶ μᾶς βλέπεις καὶ ἐκ τῆς μεταλλαγῆς ταύτης τῶν βλεμμάτων, ἡμεῖς μὲν λαμβάνομεν αἴσθησιν τοῦ παρθενικοῦ κάλλους σου, σὺ δὲ ὡς εὐσπλαγχνος καὶ ἀγνή κόρη ὑπ' ὄψιν ἔχουσα τὴν ρυπαρότητα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων προσπαθεῖς νὰ καλύψῃς ὅσα εἶναι δυνατόν νὰ καλυφθῶσι. Καλῶς ἤλθες καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφέτος· διότι πρὸ πάντων ἐφέτος ἔχομεν ἀνάγκην νὰ καλύψωμεν τὸσαῦτα αἴσχη ὑπὸ τὴν παρθενικὴν σου ἀγνότητα. Σὲ εἶδομεν μέχρι τῶν ἀκρωρείων τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνεπτερώθη ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι θὰ φθάσῃς μέχρι τῆς Βουλῆς, διότι ἐκεῖ πρὸ πάντων ὑπάρχει τὸ κέντρον τῆς ἐλληνικῆς ρυπαρότητος· ἐκεῖ θὰ εὕρῃς τὰς μελανωτέρας συνειδήσεις, τὰς εἰδεχθεῖς συναλλαγὰς, τὰς καταχθονίους κλοπὰς· ἐκεῖ κορυβαντιῶσι οἱ νοσφισταὶ τῶν δημοσίων, οἱ ψηφοπῶλαι, οἱ κάπηλοι τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος, οἱ ἀναιδεῖς καταχρασταὶ οἵτινες παίζουσιν εἰς τὰς χεῖράς των τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους· ἐκεῖ, ὡς εἰς μέγαν ποταμὸν, συρρέουσι πᾶσαι αἱ ἀκαθαρσίαι τῆς κοινωνίας καὶ ἐκεῖθεν ἀναδίδονται τὰ νέφη τῆς διαφθορᾶς ἀνά τὴν Ἑλ-

λάδα πᾶσαν. Πέσε, πέσε λυσικρήδεμνος κόρη, ἐπὶ ἡμέρας καὶ νύκτας, ἐπὶ ἐβδομάδας, ἐπὶ μῆνας, ἐπὶ τοῦ Βουλευτηρίου, μέχρις οὗ ἀφανισθῇ ἡ οὐρανομήκης στήλη τῶν ἀνομιῶν· πέσε ἐπὶ τῶν πλατειῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἐλευθερίας, ἐπὶ τῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τῶν ὑπουργείων, καὶ μὴ λησμονήσῃς, ἀγνή κόρη, ὅτι ἔχεις νὰ κρύψῃς πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις.

Ἀλλὰ φεῦ! εἶπαι, κόρη τοῦ Βορρά, πολὺ δειλὴ· δὲν ἔχεις μῆτε τὴν Πετμεζεῖκην ἀναίδειαν, μῆτε τὴν ἀναισχυντίαν τοῦ Στεφανίδου, μῆτε Παλαμήδειον κυνισμόν καὶ ἐκ δειλίας δὲν ἐπροχώρησες ἐφέτος ἐντεῦθεν τῶν ἀκρωρείων τοῦ Ὑμηττοῦ· διατὶ δὲν εἰσῆλθες ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν; Μήπως ἐφοβήθης, ἀγνή μου χιών, ὅτι θὰ κηλιδωθῇς καὶ σὺ ἐντὸς τῆς πόλεως ταύτης; Τῷ ὄντι, ὅσα τελοῦνται ἐν Ἀθήναις εἶναι ἱκανὰ νὰ κηλιδώσῃ καὶ τὴν χιόνα. Καὶ ὅμως ἐφέτος πρὸ πάντων εἶχομεν ἀνάγκην τῆς παρουσίας σου· διότι ἐφέτος ἡ βασιλεία τῶν πανηρῶν καὶ τῶν Σωτηροπουλο-Παπαμιχαλοπουλο-Ζηνοπούλων ἐδοξάσθη καὶ δοξασθῆσεται χάριν τῶν ἐπελευσομένων γενεῶν καὶ αἰώνων. Ἐφέτος θὰ τεθῇ τὸ σάγμα ἐπὶ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις κατὰ τὴν ὑπομονὴν κατήντησε πανομοιότυπον τοῦ ὄνου· διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι οὐδέποτε ὁ κ. Κουμουνδοῦρος ὑπῆρξε πολυμικώτερος παρ' ὅσον τὸ ἔτος τοῦτο· τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔσπαθώσῃ, δὲν θὰ μείνῃ ὑποκάμισον

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Αύριον φέρεται ενώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τὸ ἀστυνομικὸν σκάνδαλον, οὗ ἥρως ὑπῆρξεν ὁ ὑπαστυνόμος Κυνάτος, ἐφαρμόσας τὰ πῶν Γιανιτσάρων νόμιμα ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὡς ἐλπίζομεν ν' ἀποδειχθῇ, ἡ ἀλήθεια τῆς κατηγορίας στηριζομένης ἐπὶ τῶν μᾶλλον εὐυπολήπτων μαρτυριῶν καὶ τῶν ἐκθέσεων δύο ἱατρῶν, ὧν εἷς ὁ τῆς ἀστυνομίας, ἀπαιτοῦμεν παρὰ τῶν ἀξιοτίμων δικαστῶν νὰ φανῶσιν ἀμείλικτοι ἀπέναντι τοιαύτης κτηνωδίας, ἥτις δὲν εἶναι ἡ πρώτη ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, οὔτε θὰ εἶναι δυστυχῶς ἡ τελευταία.

Ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ τετραετίας, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὁ **περὶ βέργας νόμος** ἐναντίον παρομοίων ἢ ἄλλων κτηνωδιῶν. Ἦτοι ἐτιμωροῦντο διὰ βέργας πάντες οἱ ὑποπίπτοντες εἰς τοιαῦτα πλημμελήματα. Ἐπρόκειτο κυρίως περὶ τῶν συστηματικῶν μεθύσεων, περὶ τῶν κακοποιούντων τὰς γυναῖκας τῶν καὶ ἄλλων· διότι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, οἱ κλητῆρες τοῦ Λονδίνου εἶναι εὐγενέστεροι τῶν λόρδων. Νομίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα Βουλὴ πρέπει νὰ εἰσαγάγῃ τὸν **περὶ βούρδουλα νόμον** εἰδικῶς πρὸς τιμωρίαν τῶν παρεκτροπομένων ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τοιαύτας παρεκτροπὰς οὔτε φυλάκεις ἐξ μηνῶν, οὔτε στέρσεις πολιτικῶν δικαιωμάτων, οὔτε πολιτικὴ ἀποζημίωσις εἶναι ἱκανὰ ἵνα σωφρονίσωσι τοὺς παχυδέρμους ἀστυνόμους μας· ἔχομεν ὅμως μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὸν **βούρδουλαν**. Ἐδῶ εἴμεθα ὁμοιοπαθητικοί.

Ὁ καταλληλότερος πρὸς εἰσαγωγὴν τοιοῦτου νομοσχεδίου θὰ ᾔτο ὁ βουλευτὴς Μεσσήνης κ. Μποῦτος.

Ἐνῷ δικάζεται ὁ κ. Κυνάτος, ἕτερος ὑπαστυνόμος, ὁ κ. Τσακίρης, παραπέμπεται ὡς ἐξαφανιστὴς ἀμνῶν. Κατὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ὑπαστυνόμου διεξάγονται ἀνακρίσεις καὶ ἐπὶ δωροδοκίᾳ.

Φαντασθῆτε ὅτι ταῦτα τελοῦνται ὑπὸ διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας κάλλιστον, τὸν κ. Δούκαν, τὸν καὶ ἀγριώτερον διώκτην τῶν ἰδίων ὑπαστυνόμων του.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ὑπὸ τὸν ἡμερώτατον κ. Βαλέτταν κλητῆρ δὲν ἐφόνευσε παιδίον;

Κύριε Κουμουνδοῦρε ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα!

Ἐκ τῶν τελευταίων καθηγητικῶν διορισμῶν τολμῶμεν νὰ ἐπιδοκιμάσωμεν ἐγκαρδίως τὸν τοῦ κ. Ι. Ζωγράφου ὡς καθηγητοῦ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας. Ὁ κ. Ζωγράφος δὲν εἶναι ἐκ τῶν κρυπτόντων τὸ τάλαντον αὐτῶν ἐν κεκονιαμένοις τετραδίοις ἀγνώστου κυριότητος· τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς πολλάκις ἀπέδειξε διὰ τοῦ τύπου, ἐν ζητήμασι λίαν ζωτικοῖς, πάντοτε βαθεῖν κρίσιν καὶ πολυμαθεῖαν ἀναπτύξας. Ἡ ἀπόκτησις του ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ εἶναι πολύτιμος· εὐχόμεθα δὲ νὰ ἀναδειχθῶσι ἐν ταῖς πολιτικαῖς καὶ οἰκονομικαῖς ἐπιστήμαις πολλοὶ ἄλλοι, ὅπως καταρτισθῇ ὡς ἐν Γερμανίᾳ, ἰδία σχολή, μορφουμένη οὕτω εἰς ἀληθὲς φυτώριον τῶν πολιτευομένων καὶ τῶν ὑπαλλήλων.

Ὅταν ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰ φύλλα ὅτι ἦλθεν ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν *Ἡμερησίων Νέων* κ. Σκίννερ νομίζομεν ὅτι ἀκούομεν ὅτι ἦλθεν ἡ χελιδὼν, ἦλθε τὸ ἔαρ. Δὲν ἐγνωρί-

ἐπὶ τῆς ράχews τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ· θὰ ἀναπληρωθῇ λοιπὸν ὑπὸ τοῦ σάγματος· ἐν καρφίον ἐνὸς πετάλου τοῦ ὄνου ἐλληνικοῦ λαοῦ θὰ κοστίσῃ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ αἱ ἄκανθαι τῶν κλασικῶν λόφων θὰ μένωσιν ἡ μόνη τροφὴ αὐτοῦ· διότι μόνον τοιοῦτοτρόπως ὁ ὄνος θὰ καταστῇ μέγας ὡς ὁ αἰεὶς καὶ ὁ ὀνηλάτης θὰ ἀποθάνῃ Κροῖσος. Διὰ τοῦτο σὲ ἐξορκίζομεν, χιών, εἰς δευτέραν σου ἐμφάνισιν νὰ μὴν ἀμελήσῃς τὰς Ἀθήνας· διότι

πετσωμάτων ἡμέρ' ἀνατέλλει
καὶ ὁ ἥρως, ὁ λαίμαργος γέρος
ἀφοῦ φάγῃ καὶ σκάσῃ ἀπὸ μέλι
εἰς τὸ ἔθνος θ' ἀφήσῃ κερί.

II

Χιών! Πόσαι παρθένοι ἐζήλευσαν τὸ χρῶμά σου καὶ πόσοι ποιηταὶ κατεταλαιπώρησαν διὰ τῆς ἀναισχύντου φλυαρίας αὐτῶν τὸ ὄνομά σου! Πόσαι μοιχοί, διὰ νὰ μὴ ὀνομασθῶσιν ψυχραὶ καὶ ἀναίσθητοι, ὡς σὺ, κατεπρόδωκαν συζύγους, κατήσχυναν τέκνα καὶ ἐμίαναν τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν! διότι ἡ ἀνθρωπότης δικαιολογίαν μόνον ζητεῖ διὰ νὰ κακουργήσῃ, διότι εἶναι ὑποκρίτρια ἡ κοινωνία κατ' οὐσίαν· ἡ μᾶλλον τοῦτο σημαίνει κοινωνία, συνάλλαγμα ὑποκρισίας. Ἄν ὁ δεῖνα ἐπιβουλεύεται τὸν φίλον του, οὐδὲν

σημαίνει, ἀρκεῖ νὰ ἐπιβουλεύεται χωρὶς νὰ ἐννοηθῇ· ἂν ὁ ἄλλος κλέπτῃ, οὐδὲν σημαίνει, φθάνει νὰ διατηρῇ ἀνέπαρον τὴν ὑπόληψιν τιμίου ἀνδρός· ἂν ὁ ἐξαδελφὸς κεντᾷ τὴν ἐξαδέλφην, οὐδὲν σημαίνει· διότι οὐδεὶς ὑποπτεύεται τοὺς ἐξαδέλφους καὶ διότι ὅλος ὁ κόσμος ἔχει ἐξαδέλφους· ἂν ὁ δεῖνα προάγεται ὡς ἐρμαφρόδιτος, μικρὸν τὸ κακόν, ἵκεῖ ὅτι προάγεται· ἂν ἀνίκανός τις διὰ τῆς προστασίας ἰσχυρῶν γραῶν κατέλαβε τὴν δεῖνα θέσιν, τίς θὰ τολμήσῃ νὰ ὑποπτευθῇ τὸ πρὸς αὐτὸν φίλτρον τοῦ σεβασμίου γραῖδίου; Τὰ ἡνιερώτερα, τὰ μοχθηρότερα, τὰ εὐτελέστερα τῶν πραγμάτων εἶναι ἐπιτετραμμένα, ἀρκεῖ νὰ μὴ φαίνωνται. Καὶ πάντα ταῦτα ἔρχεσαι σὺ, ἡ χιών, ἵνα καλύψῃς ὑπὸ τὸν ἄσπιλον πέπλον σου, ὅπως ὁ οὐρανὸς λησμονήσῃ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὅποια τις εἶναι ἡ γῆ. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ δύνασαι νὰ εἰσχωρῇς καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις, νὰ καλύψῃς καὶ τὰ προπύλαια τοῦ Ἄδου, διὰ νὰ εὐεργετήσῃς πράγματι τὴν ἀνθρωπότητα; Μήπως πτοοῦνται ποτὲ αἱ μοχθηραὶ συνειδήσεις ἀπὸ μόνην τὴν θεάν τῆς ἀγνότητός σου; Πέρυσιν ἑκαυσες τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς ἐλαίας, διατί δὲν ἑκαυτηρίαζες ἐφέτος τόσας καὶ τόσας συνειδήσεις; Ἀλλὰ μήπως δὲν ἔχασες ἤδη καὶ σὺ τὴν δύναμίν σου ἔνεκα τῶν σπουδαίων παρομοιώσεων εἰς αἷς εἶσαι χάριν τῶν ιδιοτήτων σου ἐκτεθειμένη; Πόσαι παρθένοι δὲν ὠνομάσθησαν ἀγναὶ ὡς ἡ χιών, περὶ ὧν οἱ ὑπηρέται πολλὰ εἶχον νὰ κα-

σαμεν παιδρότερον Ἀγγλον. Ἐρόφησεν ὅλον τὸ κλῆμά μας καὶ ἀνέμιξεν ἐντός του Ἑλλάδα καὶ Ἀγγλίαν. Πάντοτε κόκκινος, θερμὸς, γελῶν· χειρονομεῖ ὡς Ζακύνθιος, ὁ μιλεῖ ἀκαταπαύστως ὡς Πελοποννήσιος καὶ ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀληθὴς Ἕλλην. Ἀφοῦ ἐμίσησε τὸν ἀγγλικὸν οὐρανὸν καὶ ἀναπνέει, λέγει, μόνον ἐν Ἑλλάδι. Ὅταν μεταβαίνει εἰς Ἀγγλίαν φέρει μαζὶ του τὴν Ἑλλάδα· ἐνδύει τὸ μικρὸν του κοράσιον μὲ τὰ ἐθνικὰ μας χρώματα καὶ τὸ μανθάνει νὰ λέγῃ: Ζήτω ἡ ἐλευθερία. Τὸ σύνθημά του εἶναι τώρα: καλὸ μολύβι· αὐτὸ ὁμῶς εἶναι τὸ ἑλληνικὸν του σύνθημα, διότι ὡς εἴπομεν μετέλαβε τῆς φύσεώς μας· τὸ ἀγγλικὸν του ὁμῶς σύνθημα, εἶναι νὰ προτιμῶμεν τὴν ἀναιμωτεῖ ἀπόκτησιν τῆς διαρρύθμισεως τῶν συνόρων τῆς διὰ τοῦ αἵματος. Τὰ ἑλληνικὰ του κάμνουν προόδους· εἶναι ἔτοιμος νὰ μᾶς παρακολουθήσῃ εἰς τὸν πόλεμον· καὶ ἡ μονομανία του εἶναι νὰ μεγαλώσῃ ἡ Ἑλλάς.

Καλῶς ὀρίσατε, κύριε Σκίներ!

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Ὅλοι κυχόμεθα ν' ἀποκτήσῃ ἡ Ἑλλάς ἓνα Κιγκινάτον· ἰδοὺ ὅτι ἀπέκτησε παρὰ μίαν συλλαβὴν ἓνα Κινάτον.

Ὁ Λαὸς φρονεῖ φίλα τῷ κ. ὑπουργῷ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐν τινι τελευταίῳ ἄρθρῳ συνηγορῶν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἐπιπλήττων τὸν Τηλέγραφον ὡς μὴ παύοντα νὰ συνταράττῃ τὸ ζήτημα ἀπηύθυνε πρὸς τὸν συνάδελφον τὴν ἐξῆς παραίνεσιν:

— Μὴν ἀνακυκᾶτε τὸν ἀνάγυρον.

ταμαρτυρῶσι· πόσα στήθη, πόσοι μαστοὶ, πόσοι βραχίονες, πόσοι μηροὶ ἐξυμνήσθησαν ὡς χιονόλευκοι, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι δὲν εἶχον τὸ χρῶμα τῆς πίσης! Καὶ αὐτὸς ὁ φίλος μου Βιλαέτης φέρει ἐπὶ κεφαλῆς ὁροπέδιον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὀνομασθῇ χιονόλευκον, ἐλλείπει τῶν τριχῶν. Ἀλλ' ἂν ψεύδωμαι περὶ τῆς κεφαλῆς του, δὲν ψεύδομαι περὶ τῆς καρδίας του, λέγων ὅτι εἶναι ἀγνή ὡς ἡ χιών. Πλὴν τίς ἐκτιμᾷ τὴν ἀγνότητα τοῦ φίλου μου καὶ τὴν ἰδικήν σου, χιών; διότι ἡ ἀγνότης εἶναι ψυχρὰ καὶ μόνον τὸ ἁμαρτωλὸν πάθος εἶναι θερμὸν, οἱ δὲ ἄνθρωποι προτιμῶσι νὰ θερμαίνωνται μετὰ τῆς ἁμαρτίας ἢ νὰ κρυολογῶσι μετὰ τῆς ἀγνότητος· διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ μόνον ὑπερ γνωρίζομεν θετικῶς ἐκ τῆς μελλούσης ζωῆς εἶναι ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Κολάσεως ἔσονται πολλάκις πολλαπλάσιοι τῶν τοῦ Παραδείσου. Τὸ δὲ περιεργότερον εἶναι ὅτι ἐκ τῶν δύο σου ἰδιοτήτων, ὦ χιών, τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς λευκότητος, οἱ ἄνθρωποι γεννῶνται μετὰ τῆς πρώτης καὶ ἀποθνήσκουσι συνήθως μετὰ τῆς δευτέρας. Μήπως καὶ σὺ περιέχεις ἐν ἑαυτῇ ἀντιθέσεις κοινοβουλευτικὰς; Συμπολίτευσις ἡ ἀγνότης, ἀντιπολίτευσις ἡ ψυχρότης· ἡ μὲν πρώτη εἶναι φιλόπατρις καὶ τιμία καὶ ἀγνωστάτων προθέσεων, διότι τρώγει ἐν ἀνέσει, ἡ δὲ δευτέρα ἐξω μένουσα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς, εἶναι προωρισμένη νὰ τρίζῃ τοῦ ὁδόντας ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης.

ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ

Ὁ χορὸς τῆς κυρίας **Μῶσεν**, πρώτου Γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἂν περιφέρειαν εἶχε τοὺς κεκλημένους, ἀλλὰ κέντρον αὐτὴν τὴν οἰκοδέσποιναν.

Ἰδεώδης τύπος ἀμερικανίδος ἀνατραφεύσης ἐν Ἀγγλίᾳ· ὕψηλὴ, λεπτοφυής, ἀλλ' ἀρτιμελής, εὐλύγιστος, ξανθὴ, πρόσωπον μᾶλλον ὠρειδὲς, ἀλλὰ κανονικώτατον, ῥίς ἑλληνικωτάτη, στήθος ἀρχαίου ἀγάλματος, χεῖλη φιλομειδῆ, γάλα ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, ῥόδα ἐπὶ τοῦ γάλακτος.

Ἐνθυμούμεθα τὸν τύπον τῆς ὥραιας ἀγγλίδος ὃν ἔγραψε διακεκριμένος Ἀγγλο-συγγραφεὺς πλασμένη ἐκ κρίνων καὶ ῥόδων, γάλακτος καὶ χιόνος ὡς πρὸς τὰ χρώματα· πλασμένη ἐκ κηροῦ τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας, τὰ στήθη καὶ τοὺς πόδας· ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ χωρὶς ἀέρα, χωρὶς ψυχῆν· τὸ πρόσωπόν της μηκύλλον, ἀλλ' ἡ αὐτὴ πάντοτε φυσιογνωμία· θὰ ἔλεγέ τις ὅτι καθ' ἐκάστην πρωΐαν τὸ ἔδγαζε ἀπὸ ἓνα κουτί εἰς τὸ ὁποῖον, ὅταν κατεκλίνετο πάλιν, τὸ ἐναπέθετε διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ τὴν ἐπαύριον.

Ἰδοὺ ὁ τύπος τῆς ἀγγλίδος. Δανεισθῆτε τὰ καλὰ τοῦ τύπου αὐτοῦ καὶ ἐμψύσησατε εἰς αὐτὰ τὸν ἀμερικανικὸν ἔρα καὶ ἔχετε τὴν κυρίαν **Μῶσεν**.

Ἐφερε λευκὴν μεταξωτὴν ἐσθῆτα, εἰς τὸ στήθος ἐν cartré κυανοῦν πολὺ λευκάζον, μίαν κόκκινην παπαροῦνα ἐπὶ τῆς κόμης καὶ τίποτε ἄλλο.

Ἡδύνατο δὲ νὰ ὀνομασθῇ πράγματι ἡ Λευκὴ Βασίλισσα, διότι καὶ αἱ πλείσταί τῶν κεκλημένων ἦσαν λευκαί.

Χορὸς εὐθυμος, ἐν εὐρυτάτῃ αἰθούσῃ ἡγεμονικῇ, ἐπὶ δαπέδου ἔχοντος κεκτημένην τὴν χορευτικὴν πεῖραν ὡς παλαιοῦ βιολίου· αἱ καλλίτεραι χορεύτριαι εἶχον δώσει ἐκεῖ συνέντευξιν· οἱ ἄγγλοι διπλωμάται ἔφερον μόνον ἐν ῥόδον εἰς τὴν κορμιοδόχην· οἱ ἡμέτεροι καταστόλιστοι ὡς ἀνατο-

III

Ἄ! πόσον ἐπεθύμουν νὰ κυλισθῶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων ὅπου κατεσκήνωσας ἰδίᾳ ἐξουσία! Νὰ αἰσθανθῶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου τὴν δριμύτητά σου καὶ νὰ μεθυσθῶ εἰς τὸ ἄπειρον θέαμα τῆς λευκότητός σου! Ἀλλὰ μόνον τοῖς λύκοις εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ σὲ ἀπολαύσωσι· διότι οἱ ἄνθρωποι—τοιούτος δὲ δυστυχῶς εἶμαι καὶ ἐγώ—ὡς ὄντα πεπολιτισμένα, ὠκοδόμησαν οἴκους καὶ πόλεις διὰ νὰ κρύβωνται ἀπὸ τῆς φύσεως, ἥτις εἶναι ἡ μήτηρ καὶ ἡ τροφὸς καὶ ὁ ἰατρὸς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο σὲ ἀποφεύγουσιν ὡς ἀγνὸν τῆς φύσεως τέκνον· διότι τοῦτο σημαίνει πολιτισμὸς, τὸ νὰ ἀπομακρύνεται ἡ ἀνθρωπότης ὅσω τὸ δυνατόν τῆς φύσεως καὶ νὰ ἀρκεῖται εἰς τὰ ἑαυτῆς δημιουργήματα· καὶ ἐν ᾧ ἔχουσιν ἀνάγκην σου, δὲν ἔρχονται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὑμηττοῦ νὰ σὲ τρυγήσωσιν, ἀλλ' ἐδημιούργησαν ἰδιαιτέραν μηχανὴν καὶ σὲ κατασκευάζουσιν ἐκάστην ἡμέραν καὶ ἐκάστην ὥραν καθ' ἣν προαίρουσιν. Διότι τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ μικροκόσμου, τὸ νὰ παρωδῇ τὸν κόσμον. Διὰ ταῦτα καὶ σὺ τήκεσαι εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων ἐκ νοσταλγίας, ὡς ξένος μακρὰν τῆς πατρίδος του· τήκεσαι καὶ ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ὅστις φέγγει διὰ τοὺς ἀνθρώπους· τήκεσαι καὶ ὑπὸ τοὺς τύπους τῆς βροχῆς, ἥτις ἐπίσης χάριν τῶν ἀνθρώπων καταπίπτει. Διατί τάχα καὶ ἐγὼ νὰ πλασθῶ ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ λύκος; Μᾶ

λῖται· ὅλον τὸ Φανάρι· ὅλον τὸ διπλωματικὸν σῶμα· συ-
χναὶ συνεντεύξεις τοῦ κ. Κουμουνδούρου μὲ τὸν κ. Ράδο-
βιτς· διακριθεῖσα ἡ κυρία Σαχίνη, ἀρχαῖκωτάτη, μὲ ἑλλη-
νικὴν ἐνδυμασίαν, ὡραῖα ὁμιλοῦσα τὴν γαλλικὴν μεθ' ὅ-
λων τῶν διπλωματῶν· διακριθεὶς ὁ νεαρῶτατος δεύτερος
γραμματεὺς κ. Γκρήν ὡς διευθύνων τὸν χορὸν· ἀληθὲς φι-
λέλλην· πλουσιώτατον μπουφέ, ὡραῖοι οἶνοι· πανύψηλος ὁ
γ'. ἄλλος γραμματεὺς· πρὸ αὐτοῦ οἱ κ.κ. Μαυρομιχάλης καὶ
Χαδζηπέτρος νάνοι· πλήρης εὐαρέσκεια· εἰς τὴν 1ην ὥραν,
ἀκμαζούσης τῆς εὐθυμίας, διάλυσιν. Καὶ καληνύκτα σας.

ΩΔΕΙΟΝ

*Ἄν ἦσαν εὐφύτεροι οἱ διευθύνοντες τὸ Ὡδεῖον δὲν ἤ-
θελον κάμει τὰς συναυλίας αὐτοῦ ἀποκρηάτικαις, ἀλλὰ θὰ
τὰς ἀνέβαλλον διὰ τὴν τεσσαρακοστὴν, ὅποτε καὶ οἱ ἀν-
θρώποι εἰσὶ μᾶλλον διατεθειμένοι πρὸς τὸ συγχωρεῖν.

Εἰς τὰς 7 μ. μ. τῆς Παρασκευῆς ἐκαλεῖτο τὸ φιλόμου-
σον κοινὸν εἰς τὴν ὥδικὴν αἴθουσαν.

Εἰσῆρχοντο τζάπα. Ἄρκεϊ τοῦτο ἵνα ἐννοήσητε ὅποσοι
φιλόμουσοι εὐρέθησαν.

Παρ' ἡμῖν, λαῶ φύσει φιλελευθέρῳ, ἡ ἀξία ἐκτιμᾶται ἐν
τῇ ἐλευθερίᾳ. Μὲ μίαν δεκάρα διὰ καφὲ εὐρίσκομεν καὶ δε-
κάδα ἐφημερίδων· τὴν ῥοφῶμεν. Ἔχουν τὰ ἅπαντα τοῦ
Ζαλοκώστα 5 φρ. καὶ τὰ τοῦ Σκόκου 1 φρ.; Προτιμῶμεν
τὸν Σκόκον. Εὐρίσκωμεν τὰς δημοσίας θέσεις· οὐδὲν ἀπαι-
τούσας προσόν; *Ολοὶ ὑπάλληλοι γινόμεθα. Εὐρίσκομεν τὸ
Πανεπιστήμιον ἄνευ διδάκτρων; *Ολοὶ ἐπιστήμην σπου-
δάζομεν.

*Ἦτον ἀπὸ τῆς 4ης πλήρης ἡ αἴθουσα τῆς Συναυλίας·
ὥστε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνάρξεως οἱ πλεῖστοι τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἔδουν ὑπὸ τὰς βλεφαρίδας.

Αἱ ἀναπνοαὶ τοῦ ἀκροατηρίου εἶχον πεντήκοντα θερμα-
στῶν δύναμιν. Αἱ λειποθυμίαι θὰ ἦσαν πολλαί, ἂν δὲν
ὑπῆρχον ἐκεῖ δύο γερμανίδες φέρουσαι μαζί τὸν χει-
μῶνα τῆς πατρίδος τῶν. Παιδίων πλήθη θορυβοῦντα ἀνε-
μίνηνσκον τὰς αἰθούσας τῶν φιλολογικῶν μας Συλλόγων
ἐορταζόντων τὴν 25ην Μαρτίου. Ὁ θόρυβος δ' ἦτο το-
σοῦτος, ὥστε εὐλαβὲς μονόφθαλμος κύριος ἠναγκάσθη ν' ἀ-
παγγεῖλῃ, ἐκ τοῦ προχείρου βεβαίως, σύντομον μὲν, ἀλλ'
ἄξιον λόγου παραινετικὸν πρὸς τοὺς ἀτακτοῦντας μείρακας,
ὑπυμνήσκων αὐτοῖς ὅτι εὐρίσκοντο εἰς *Μουσαγωγεῖον*.

*Ο κ. Τσάτσος ἠδύνατο νὰ λάβῃ ἐπικερδεστάτους τύπους
προσωπιδῶν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν φιλομούσων κυριῶν.

Εἰς τὰ πρῶτα καθίσματα διεκρίνετο ἐν ἄστρον, ἀλλὰ
καὶ αὐτὸ ἐχάνετο μέσῳ τῶσων νεφῶν.

*Ἡ συναυλία ἤρξατο διὰ χορωδίας ἐκ τῆς Ὑπνοβάτιδος
τοῦ Βελλίνη, ἐν μεταφράσει ἑλληνικῇ, ἐκτελεσθείσης ἐπιτυ-
χῶς, καθ' ὃ πρὸ ἐτῶν ἐξασκουμένων εἰς αὐτὴν τῶν μαθη-
τῶν, πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ σκηνῆς ἐκτελεσάντων αὐτήν.

*Ἀλλ' ὁ κ. Κατακουζηνὸς δὲν ἐνοσεῖ ποτὲ, ὁσάκις τῷ πα-
ρέχεται εὐκαιρία, νὰ μὴν ἐκθέτῃ τὰς ἐμπνεύσεις του. Οὕ-
τω, διὰ μιᾶς συμφωνίας, κατ'εὐφημισμὸν βεβαίως, καὶ μιᾶς
πόλκας του, Ζουλοῦ καλουμένης, ἀλλὰ πολὺ σκληροτέρας
τῶν Ζουλοῦ διὰ τοὺς ἀκροατὰς τῆς, μᾶς διέλυσε ὅλας τὰς
ἐκ τοῦ Βελλίνη ἐντυπώσεις. Διωδία ἐκ τῆς Φαβορίτας, τερ-
τσέτο ἐκ τοῦ Ριγολέτου διὰ βιολίου, βιολονσέλου καὶ κλει-
δοκυμβάλου καὶ τὰ κοσμήματα ἐκ τοῦ Φάουστ ἦσαν τὰ
μόνα, ὧν οἱ ἐκτελεσταὶ δικαίως δὲν ἐντράπησαν χειροκρο-
τηθέντες.

ἠρώτησαν ὅταν μὲ ἐπλάσαν τί ἤθελον νὰ πλασθῶ; *Οχι
βεβαίως· διότι ἂν μὲ ἠρώτων, θὰ ἐπροτίμων τὸν λύκον, τὴν
ἄρκτον, τὸν λέοντα, τὸν ρινόκερον καὶ αὐτὸν τὸν ὄφιν,
παρὰ τὴν Ἀδαμιαίαν μορφήν, ἥτις ὑπακρύπτει θηρία πολ-
λῶ ἀγριώτερα καὶ ἐπιβλαβέστερα· θὰ ἐπροτίμων μυριάκις
νὰ περιπλανῶμαι ἐπὶ τοῦ Τρελλοῦ ὡς λύκος καὶ νὰ σὲ τρί-
βω, ὦ χιών, ὑπὸ τοὺς πόδας μου, παρὰ νὰ σὲ παρατηρῶ
ἀπὸ τοῦ παραθύρου μου ὡς δεσμώτης ἀπηλιθιωθεὶς ἐκ τῆς
ἀχρηστίας τῆς ἐλευθερίας του. Διότι ἐπὶ τοῦ τρελλοῦ δὲν
ὑπάρχουσι τοῦλάχιστον φρενοκομεῖα, ἐν ᾧ ἐντὸς τῶν πό-
λεων ἕκαστος οἶκος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον εἶναι φρενο-
κομεῖον. *Ἡ εἶναι μεγάλη ἀπόλαυσις νὰ συζητήσῃ τις ἐν
τῷ καφενείῳ περὶ Κουμουνδούρου; *Ἡ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς
νεροβρασμένας προκηρύξεις τοῦ αἰθνικοῦ δεσμοῦ; *Ἡ μή-
πως εἶναι ἀπόλαυσις τὸ νὰ φιλοσοφήσῃ τις ἐπὶ τοῦ κοινωνι-
κοῦ θεάματος, ἐν ᾧ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα συμφέροντα ἀνα-
βαινο-καταβαίνουν, συγκρούονται, μάχονται, γρονθοκο-
ποῦνται μέχρις ἐξοντώσεως; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρεστον νὰ
ἦναι τις δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ δήμου Ἀθηναίων μὲ τὴν
ἐλπίδα ὅτι θὰ γείνη ποτὲ βουλευτὴς, διὰ νὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ
τοῦ Κουμουνδούρου ἢ ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη; *Ἡ μήπως εἶναι
εὐάρεστον νὰ γράφῃ τις τὰ ἄρθρα τοῦ «Τηλεγράφου» μὲ
τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κερδίσῃ τὸν ἐπιούσιον; *Ἡ μήπως εἶναι
εὐάρεστον νὰ βλέπῃ τις καθ' ὁδοὺς τὰς κυρίας, κρύφια ρι-

πτούσας βλέμματα πρὸς τοὺς κύνας ἐρωτικῶς χαριεντιζο-
μένους; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρεστον νὰ ἀκούῃ τις ἐν τῷ θεά-
τρῳ Παρνασσῷ τοὺς στίχους τοῦ συλληφθέντος μὲν πρὸ
εἰκοσαετίας, ἀλλὰ μήπω τεχθέντος Ἀλφρέδου; *Ἡ μήπως
εἶναι εὐάρεστον νὰ ἀκούῃ τις ἐπὶ τῆς στέγης του τὰ μοι-
αυρίσματα τῶν γαλῶν; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρεστον νὰ εἴ-
ναι τις *Ἑλλήν Γορτύνιος ἢ Κραβαρίτης; *Ἡ νὰ εἶναι
τις ὑπάλληλος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ὁ Καλαμί-
δας ἢ τῆς Αὐλῆς ὡς ὁ κ. Λέλης; *Ἡ μήπως εἶναι εὐάρε-
στον νὰ ἐξαπλώνεται τις παρὰ τὴν πυρὰν τῆς ἐστίας του
καὶ νὰ βρέχῃ τὸν λάρυγγά του μὲ τίποτε φλογερὸν ποτὸν
τὸ ὁποῖον θὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῷ τὴν λήθην καὶ τῆς πυρᾶς καὶ
τῆς χιῶνος; . . .

IV

Αἶ! κᾶπως τὸ τελευταῖον τοῦτο ἠδύνατο, καὶ τοι οὐχὶ
τόσφ ἀγνὸν, νὰ συγκριθῇ πρὸς σέ, ἱρασμία χιών, καὶ πρὸς
τὸν λύκον ὅστις σὲ ἀπολαύει ἀνέτως. Τέσσαρες δάκτυλοι
Brand μετὰ θερμοῦ citroné τείου ἠδύναντο νὰ ἐπαρκέσωσιν
εἰς τὴν φιλοδοξίαν μου, διότι οὕτως ἐλπίζω ὅτι θὰ κατέ-
κτων πάντα τῆς γῆς τὰ στέμματα καὶ πάσας τῶν γυ-
ναικῶν τὰς καρδίας. Θὰ ὑπάγω νὰ δοκιμάσω τὸ πείραμα·
ἂν ἐπιτύχω, εἰς σέ, κόρη τοῦ Βορρᾶ, θὰ χρεωστῶ τοὺς θρό-
νους μου καὶ τὴν εὐδαιμονίαν μου.

Καλῶς ἤλθες λοιπόν.

Χεσμέξ ὁ Ἰμβριος.